

Arrest

nr. 280 183 van 16 november 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 23 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 20 november 2020, diende op 23 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 23 juni 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 24 juni 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 23/11/2020

Overdracht CGVS: 16/09/2021

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 22 maart 2022 van 13u35 tot 17u55, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Tshibangu-Kadima loco meester Chatchatrian, was gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart tot de Murursade-clan te behoren en de Somalische nationaliteit te bezitten. U heeft heel uw leven in de stad Mogadishu gewoond. Tot 2011 hielp u uw moeder met het verkopen van houtskool.

In 2011 besloot u in het leger te gaan. Na een basistraining van een maand werd u getransfereerd naar de Somalische inlichtingendienst "SNSA" en ingezet als bodyguard van het toenmalige hoofd van de inlichtingendienst. U deed dit tot 2012, wanneer u een bewakingseenheid vervoegde. U werd ingezet voor de bewaking van overheidsinstellingen in Mogadishu. In 2012 werd de SNSA omgevormd tot de National Intelligence and Security Agency (NISA). U werd ingedeeld in de eenheid Waran waarbij u nog steeds bewakingsopdrachten kreeg. Na enige tijd werd u zelf aanvoerder van een bewakingseenheid. In 2015 werd u getransfereerd naar de eenheid Gaashaan. Dit is een gespecialiseerde gevechtseenheid die operaties uitvoert tegen Al Shabaab in Mogadishu. U kreeg een maand opleiding en nam vervolgens dagelijks deel aan operaties tegen Al Shabaab.

Op een dag in 2016 was u samen met uw broer, die soldaat was in het Somalische leger, in de moskee. Na het gebed was uw broer reeds buiten terwijl u uw schoenen nog moest aandoen, wanneer u geweerschoten hoorde. U vluchtte terug in de moskee. U raakte gewond aan uw hand door een kogel. Enkele minuten later kwam de politie ter plaatse. Uw broer was overleden en u werd naar een ziekenhuis gebracht. Later werd u door Al Shabaab gebeld met de melding dat ze uw broer hadden vermoord.

Op een dag in juli 2020 kwam u thuis. Terwijl u op de toilet zat werd er op de deur geklopt. Uw zoon deed open waarna u geweerschoten hoorde. Uw schoonbroer en uw zoon waren verwond. U ontsnapte uit het huis en liep naar het huis van uw oom aan vaderskant. U belde naar uw commandant en sprak af aan het Dabka-kruispunt. Uw zoon en schoonbroer werden naar het ziekenhuis gebracht. Uw schoonbroer overleed. U werd gebeld en een collega nam uw gsm op. Deze persoon werd bedreigd waarna hij inlegde. Vervolgens kreeg u dreigberichten via sms. U besliste vervolgens om het land te verlaten.

U vertrok op 4 september 2020 legaal met het vliegtuig via Djibouti naar Turkije. Vandaar reisde u illegaal naar België, waar u aankwam op 20 november 2020. Op 23 november 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt een badge van SNSA, een badge van NISA, drie opleidingscertificaten, een medisch attest, een attest aangaande een inburgeringscursus en foto's neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u Somalië diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

U verklaart sinds 2011 voor de Somalische veiligheidsdienst te hebben gewerkt als soldaat. U werd een eerste maal gevisieerd vanwege uw werk in 2016 door Al Shabaab in een aanslag waarbij uw broer om het leven kwam. In juli 2020 viel Al Shabaab uw huis binnen op zoek naar u. Uw schoonbroer kwam hierbij om het leven en uw zoon raakte gewond (CGVS, p. 26 en 27).

Er kan echter aan uw beweerde werk voor de Somalische veiligheidsdienst geen geloof gehecht worden waardoor evenmin geloof gehecht kan worden aan de problemen die hieruit volgen.

U verklaart dat u van 2011 tot aan uw vertrek in 2020 voor de Somalische veiligheidsdienst werkte. Eerst werkte u als bodyguard van de opeenvolgende chefs van de nationale inlichtingendienst, die later werd omgevormd tot de "National Intelligence and Security Agency" (NISA). Later kwam u terecht bij de Waran, een eenheid van de NISA die instaat voor bewaking van gebouwen en personen. In 2015 werd u getransfereerd naar de gespecialiseerde gevechtseenheid Gaashaan, die ingezet wordt in operaties in stedelijke gebieden tegen Al Shabaab (CGVS, p. 5, 10, 13-17 en 19). Gezien deze lange en indrukwekkende loopbaan in de Somalische veiligheidsdiensten kan verwacht worden dat u deze weet te staven met afdoende documentatie. Echter, dit blijkt geenszins het geval. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u geen enkel officieel identificatiedocument, zoals een paspoort, een identiteitskaart of een geboortakte, neerlegt. Gezien uw staat van dienst bij de Somalische autoriteiten kan op zijn minst verwacht worden dat u zich weet te identificeren. Dat u dit nalaat roept reeds ernstige vragen op. Uw stelling, tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), dat de smokkelaar zowel uw paspoort als uw identiteitskaart zou hebben afgenomen (verklaring DVZ, vraag 28) weerhield u er niet van om sinds uw aankomst in België nieuwe exemplaren of eventuele vervangdocumenten aan te vragen bij de Somalische ambassade.

Het meest recente geschreven bewijs van uw werk is voorts een opleidingscertificaat van 2015, wanneer u Gaashaan vervoegde. Tevens legt u een opleidingscertificaat neer waarin u geschikt werd geacht om zelf fitnessinstructeur te worden. Dit document is ongedateerd. Zelf weet u, gevraagd wat voor diploma dit is, enkel te zeggen: "Ik heb een training gevolgd over een fysieke beweging, sneller fysieke beweging, gymnastiek" (CGVS, p. 13). Dergelijke vage verklaring over dit diploma, waarmee u kan aantonen dat u zelf fitnessinstructeur mag worden, is weinig overtuigend. Bovendien staat uw naam hier verkeerd op geschreven – A.S. "Clise" –, waaruit het beperkte belang van dit document binnen uw eenheid kan worden afgeleid. Dat u van uw gehele carrière bij de Gaashaan slechts deze opleidingscertificaten weet neer te leggen is uiterst merkwaardig. Dat u geen enkel ander document kan tonen – badges, contracten, loonfiches, (interne) communicatie, formulieren, ... – doet ernstige twijfelen rijzen aangaande uw loopbaan bij Gaashaan.

De enige andere documenten die u weet neer te leggen met enige verwijzing naar de Somalische veiligheidsdiensten (NISA, waartoe Gaashaan behoort) zijn een papieren briefje/badge van SNSA (stuk 1) – uw identiteitskaart in het leger (CGVS, p. 8) – en een nieuwere plastieken badge (stuk 2) van NISA. U verklaart dat SNSA van naam veranderde naar NISA en u deze badge kreeg na die identiteitskaart (CGVS, p. 8). NISA werd volgens informatie gevormd in 2013. Dit betreft een volledig witte badge met een oude foto en de loutere melding van uw naam, soldatenummer en het letterwoord "NISA". De achterkant is gewoon blanco. Dat er geen enkele authenticatie op deze badge te zien valt zoals een symbool, een wapenschild of zelfs nog maar de volledige naam van de dienst – in het Engels of het Somali – is merkwaardig. Dergelijke badges zijn immers uiterst eenvoudig te fabriceren. Dat de nationale veiligheidsdienst deze badges zou gebruiken is weinig aannemelijk. Zeker voor bodyguards van de chef van de veiligheidsdienst, die toch steeds een doelwit van aanslagen is. Dat u deze badge tot 2020 zou hebben gebruikt is niet geloofwaardig. U wordt dan gevraagd of deze badge nooit geüpdatete moest worden waarop u louter zegt dat deze elke jaar werd vernieuwd maar dat u enkel deze en de eerste papieren (stuk 1) versie kon meenemen (CGVS, p. 25). Echter, dit is weinig geloofwaardig gezien u eerder verklaarde dat u deze badge tot op heden gebruikte (CGVS, p. 8). Deze verklaringen over het gebrek aan overtuigende documentatie van uw carrière bij de Somalische veiligheidsdienst zijn niet overtuigend.

Het overige certificaat, van de "British High Commission", is evenmin overtuigend. Zo is het opvallend dat dit certificaat van deze opleiding tot bodyguard dateert van december 2012 terwijl u reeds meer dan een jaar als bodyguard werkte voor het hoofd van de inlichtingendienst. U legt geen andere documenten neer aangaande uw werk als bodyguard. Bovendien verwijst dit document van de "British High Commission" op geen enkele manier verwijst naar uw tewerkstelling bij de Somalische veiligheidsdiensten.

U wordt gevraagd of u nog andere documenten heeft aangaande uw carrière bij Gaashaan waarop u louter verwijst naar het certificaat van 2015 en de foto's (CGVS, p. 24). Gevraagd te verklaren waarom u geen enkel ander geschreven bewijsstuk heeft van uw carrière bij Gaashaan van 2015 tot 2020 antwoordt u niet op de vraag en verwijst u louter opnieuw naar de andere documenten die u heeft afgegeven. Gewezen op de duur van uw carrière bij deze elitaire gevechtseenheid en gevraagd dit gebrek aan bewijsstukken te verklaren zegt u dat ze vroeger geen bewijs gaven en pas recent zijn begonnen om

diploma's te geven (CGVS, p. 24). Deze vage en weinig coherente uitleg houdt maar weinig steek en verklaart het volkomen gebrek aan overtuigende bewijsstukken geenszins.

Uw verklaringen op de DVZ over uw functie in het leger zijn voorts opmerkelijk in het licht van uw verklaringen op het CGVS. U verklaarde er dat u in het leger zat (vragenlijst CGVS, vraag 3). Gevraagd naar uw functie in het leger verklaarde u: "ik was gewoon soldaat. Wij vochten ook aan het front tegen Al Shabaab soms" (vragenlijst CGVS, vraag 5). Op een ander moment naar uw beroep gevraagd antwoordt u dat u "soldaat" was (verklaring DVZ, vraag 12). Op het CGVS verklaart u echter dat u, nadat u een basisopleiding in het Somalische leger had afgerond, steeds voor de Somalische veiligheidsdienst heeft gewerkt. U was lange tijd een bodyguard van het hoofd van de veiligheidsdienst. Later heeft u lange tijd gebouwen bewaakt en had u een eigen eenheid. Sinds 2015 was u een lid van de elitegevechtseenheid Gaashaan. Dat u op de DVZ verklaarde steeds in het leger te hebben gewerkt in plaats van bij de Somalische veiligheidsdienst en "gewoon" soldaat te zijn geweest komt hier bezwaarlijk mee overeen. Dit doet dan ook verder twijfelen aan uw beweerde werk voor de Somalische autoriteiten.

Uw verklaringen over hoe u besliste om in het Somalische leger te gaan – wat een gevaar voor uw eigen leven en dat van uw familie met zich meebrengt – zijn vooreerst uiterst oppervlakkig en weinig overtuigend. Gevraagd waarom u besloot om in het leger te gaan geeft u de vage uitleg dat er gevechten waren tussen de overheid en Al Shabaab en dat Al Shabaab had gezegd dat jullie moesten kiezen om ofwel de overheid ofwel Al Shabaab te vervoegen (CGVS, p. 5). U wordt erop gewezen dat deze uitleg niet duidelijk is en nogmaals gevraagd waarom u er persoonlijk voor koos om in het leger te gaan – met alle gevaar dat hiermee gepaard gaat – waarop u louter herhaalt dat Al Shabaab, wanneer zij Bakara-markt controleerden, tegen de jongens hadden gezegd dat zij ofwel hen ofwel de overheid moesten vervoegen (CGVS, p. 5). Opnieuw geeft u geen enkele informatie over uw persoonlijke redenen om in het leger te gaan. U wordt erop gewezen dat u uw motivatie om het leger te vervoegen nog steeds niet duidelijk maakt en gevraagd dit nog eens uit te leggen waarop u verklaart dat de jongens waar jullie mee naar school gingen zich bij de overheid hadden aangesloten (CGVS, p. 6). Deze vage uitleg verklaart nog steeds niet waarom u in het leger ging. Dit geldt des te meer daar u aangeeft, nadat u om verdere informatie over hen wordt gevraagd, dat u deze jongens waarover u spreekt louter van zien kent (CGVS, p. 6). U wordt nog enkele malen aangespoord om over uw motivatie om het leger te vervoegen te vertellen maar u komt niet verder dan de stellingen dat u geen voorstander van Al Shabaab was en dat u jong was (CGVS, p. 6). Dit is uiterst vaag, temeer daar u zegt – gevraagd naar de reactie van uw familie – dat u dit voor hen geheim hield. Er kan dan ook verwacht worden dat u uitgebreider weet te vertellen over de redenen waarom u zo nodig het leger wilde vervoegen. Het Somalische leger vervoegen brengt een aanzienlijk gevaar met zich mee. Niet alleen voor de soldaat zelf – waarvan er elk jaar zeer veel sneuvelen in gevechten en aanslagen – maar ook voor diens familie, die immers ook een doelwit wordt voor Al Shabaab. Dat u slechts uiterst oppervlakkige en vage verklaringen weet te bieden op de vraag om uit te leggen waarom u in het leger bent gegaan doet ernstige twijfels rijzen over uw beweerde werk in het leger.

Uw verklaringen over hoe u een van de bodyguards van de chef van NISA werd zijn ook vaag en weinig overtuigend. U verklaart dat u, wanneer u in het leger ging, een maand basistraining kreeg van de Amerikanen – lopen en leren hoe een geweer werkt – en enkele dagen later als bewakingsagent werd ingezet van de toenmalige tijdelijke baas van de nationale inlichtingendienst (CGVS, p. 13, 14 en 15). Gevraagd waarom u als nieuwe rekrut – tot een maand eerder hielp u louter uw moeder met het verkopen van houtskool (CGVS, p. 5) – meteen werd ingezet als bodyguard van het hoofd van de inlichtingendienst zegt u louter dat u niet rookte en geen qat at (CGVS, p. 14). Dat u dit als enige reden weet aan te halen voor het feit dat u na uw basisopleiding meteen werd ingezet als bodyguard van het hoofd van de inlichtingendienst – iemand die een uitgelezen doelwit voor aanslagen vormt en dan ook vermoedelijk zal kiezen voor ervaren en professionele bodyguards – is weinig overtuigend. Gevraagd of er nog andere redenen waren waarom u hiervoor werd uitgekozen antwoordt u volkomen naast de vraag. De vraag wordt herhaald waarop u vaagweg zegt dat u "actief" was. Gevraagd wat u hiermee bedoelt zegt u dat u iemand bent die "iets snel doet" (CGVS, p. 14). Dergelijke vage en oppervlakkige verklaringen over de reden waarom u als rekrut met enkel een basistraining, bestaande uit fysieke oefeningen en leren hoe een geweer werkt, achter de rug werd geselecteerd als bodyguard van de baas van de inlichtingendienst doen ernstige twijfels rijzen.

Voorts blijkt uw kennis over het National Intelligence and Security Agency (NISA) en de Gaashaan ontoereikend. Gevraagd waar de afkorting NISA voor staat zegt u: "Nisa, is intelligence force, nationale intelligence force" (CGVS, p. 7 en 8). Dat u niet weet dat dit staat voor National Intelligence and Security Agency is opvallend. Ook de betekenis van de afkorting SNSA, die op uw eerste badge staat – u stelt dat SNSA van naam veranderde naar NISA – kent u niet (CGVS, p. 7).

Uit informatie blijkt dat de "Gaashaan" een elitaire gevechtseenheid van de NISA is. Een eerste groep van 40 soldaten en drie officieren, de Alpha-groep, werd in 2009 en 2010 opgeleid in de Verenigde Staten. In 2011 werd een tweede groep, de Bravo-groep, opgeleid in de luchthaven van Mogadishu. In 2013 werd Gaashaan geïncorporeerd in de NISA, die op dat moment werd gevormd. U verklaart dat u in de Alpha-groep zat, waarvan de naam onlangs werd veranderd naar "Gaashaan" (CGVS, p. 11). Gevraagd te vertellen over de Alpha-groep zegt u dat Alpha-groep en Gaashaan hetzelfde zijn en dat enkel de naam is veranderd van Alpha-groep naar Gaashaan (CGVS, p. 20). U wordt erop gewezen dat uit informatie niet blijkt dat Gaashaan en Alpha-groep exact hetzelfde is – Gaashaan bestaat immers uit de Alpha- en de Bravo-groep – en dat er niet louter sprake is van een naamsverandering en gevraagd hoe het precies ineen zit waarop u zegt dat Alpha geen symbool had maar Gaashaan wel (CGVS, p. 20). Gewezen op de naam "Bravo" en gevraagd of u daar iets over heeft vernomen zegt u dat "Bravo" de eerste naam was die de Alpha-groep kreeg wanneer het werd opgericht. Na de opleiding kwam Bravo van Amerika terug en zouden zij vervolgens de naam Alpha hebben gekregen (CGVS, p. 23). Deze verklaringen komen bezwaarlijk overeen met informatie waaruit blijkt dat Gaashaan bestaat uit Alpha, die in 2009 en 2010 in de Verenigde Staten werden opgeleid, en Bravo, die in 2011 werden opgeleid in de luchthaven van Mogadishu. Dat u stelt dat Bravo in Amerika werd opgeleid en bij terugkeer Alpha werd genoemd en vervolgens Gaashaan doet ernstig twijfelen aan uw carrière bij Gaashaan.

In 2015 werd u ingelijfd bij Gaashaan (CGVS, p. 17 en 19). Deze "quick reaction force" wordt ingezet in gespecialiseerde operaties tegen Al Shabaab. De Alpha-groep van Gaashaan werd gekozen uit 190 gespecialiseerde soldaten van het Somalische leger. Uw verklaringen over hoe u bij deze elitaire gevechtseenheid terecht kwam zijn ook maar vaag en weinig overtuigend. Gezien uit uw verklaringen blijkt dat u steeds bewakingsopdrachten uitvoerde en u geen melding maakt van noemenswaardige incidenten wordt u gevraagd of u, voor u bij Gaashaan terecht kwam, ooit al gevechtservaring had opgedaan waarop u antwoordt: "een confrontatie aanval, nee" (CGVS, p. 19). U wordt dan gevraagd hoe u plots bij deze elitaire gevechtseenheid terecht kwam waarop u antwoordt dat u zelf niet had gekozen maar dat de lijst werd doorgestuurd naar de Amerikanen en dat, wanneer ze nieuwe rekruten voor Gaashaan willen, ze iemand van Waran nemen – een andere afdeling van NISA waar u toen werkzaam was (CGVS, p. 15 en 19). Gevraagd wat voor ervaring u tot dat moment had waardoor u nuttig kon zijn voor deze gespecialiseerde en elitaire gevechtseenheid zegt u dat u een training had gekregen om officials en gebouwen te bewaken (CGVS, p. 19). Gevraagd waarom u werd uitgekozen voor deze gespecialiseerde eenheid, gezien u geen enkele gevechtservaring had, herhaalt u louter dat u zelf niet had gekozen (CGVS, p. 19). Erop gewezen dat dit een gespecialiseerde gevechtseenheid is en u tot dat moment geen ervaring had in gevechten, terwijl er in het Somalische leger talloze soldaten zijn met uitgebreide gevechtservaring, waarvan geweten is hoe zij zich onder vuur gedragen, en nogmaals gevraagd uit te leggen waarom u werd uitgekozen voor Gaashaan herhaalt u dat nieuwe rekruten voor Gaashaan werden uitgekozen uit Waran en dat zij een maand training krijgen (CGVS, p. 19). Deze vage en oppervlakkige verklaringen over hoe u terecht zou zijn gekomen in Gaashaan zijn geenszins overtuigend.

Gezien uw lange carrière in elitetroepen van de Somalische veiligheidsdiensten kan verwacht worden dat u een aanzienlijke kennis heeft van de wapens die gebruikt worden. Echter, uit uw verklaringen blijkt uw kennis niet verder te gaan dan wat verwacht kan worden van een gewone burger die opgroeit in een land in oorlog. Gewezen op een foto waar u op staat (foto 1) en gevraagd naar de naam van het wapen dat u vasthoudt kan u louter "AK" antwoorden. Gevraagd naar de volledige naam van dit wapen herhaalt u dat het een gewoon "AK-geweer" is (CGVS, p. 12). De letters "AK" staan "Avtomat Kalashnikova", de Russische benaming voor "Kalashnikov's Automatic". Er zijn talloze versies en types van de Kalasjnikov. Dat u louter "AK" weet te zeggen op de vraag naar uw persoonlijke wapen is opmerkelijk. U wordt gevraagd of u kennis heeft over verschillende soorten AK-geweren waarop u zegt dat de geweren die jullie gebruikten werden genoemd naar de landen die ze produceerden (CGVS, p. 23). Nogmaals gevraagd of u kennis heeft van verschillende soorten AK's zegt u dat er een werd genoemd naar iemand uit Jemen. Gevraagd of u meer technische benamingen kent of kennis heeft over de verschillende soorten AK-geweren zegt u louter dat u het kent als AK (CGVS, p. 23). Dit is weinig overtuigend.

U zegt bovendien voorts dat de andere soldaat op dezelfde foto eveneens zoals u een "gewone AK" heeft (CGVS, p. 12). Echter, dit wapen met een greep vooraan de loop van het wapen en een kijker erop lijkt geenszins op de gekende standaardversie van de Kalasjnikov (zie blauwe map stukken 2 en 4). Erop gewezen dat dit wapen van die andere soldaat niet lijkt op een standaard Kalasjnikov zegt u louter dat er een kijker op zit en dat het enkel door speciale soldaten worden gebruikt. Er nogmaals op gewezen dat dit wapen, zelfs los van de kijker, niet lijkt op een standaard Kalasjnikov herhaalt u louter dat dit een standaard AK is (CGVS, p. 12).

Het is geenszins duidelijk of dit wapen zelfs nog maar een Kalasjnikov is, gezien er vele wapens bestaan die gebaseerd zijn op dit bekende model, zoals het Roemeense "Pistol Mitraliera" waarmee een van de soldaten op een van uw foto's afgebeeld staat. Dergelijke vage en oppervlakkige verklaringen over de wapens die jullie gebruikten zijn geenszins overtuigend.

U wordt vervolgens gevraagd naar het type munitie, het kaliber, dat gebruikt wordt voor een AK waarop u vaagweg zegt dat dit kleiner is dan voor een "bkm" maar groter dan voor een pistool (CGVS, p. 12). Gevraagd of u daadwerkelijk de maten van de munitie kent zegt u van niet (CGVS, p. 12). Gewezen op een situatie waarbij u verschillende dozen met munitie zou zien en gevraagd hoe u zou weten welke munitie voor u is zegt u dat u de munitie zou herkennen wanneer deze voor u ligt (CGVS, p. 12). Er zijn echter meerdere kalibers voor de AK. Het behoeft weinig betoog dat deze verklaringen geenszins wijzen op een lange carrière bij een gespecialiseerde militaire eenheid.

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen kan u uw carrière in de Somalische veiligheidsdienst niet aantonen. Bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan uw problemen met Al Shabaab die hier rechtstreeks uit volgen.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. U legt drie foto's neer waarop u staat in militaire uitrusting (foto's 1-3). Over de foto met drie andere soldaten (foto 1) dient opgemerkt te worden dat u niets concreet kan vertellen over deze andere mannen op de foto behalve hun namen. Gevraagd naar enige informatie over hen – u wordt erop gewezen dat u eender wat mag vertellen over hen – antwoordt u: "ik kan niets meer zeggen, we waren allerlei soldaten" (CGVS, p. 11). Dit is maar weinig doorleefd. Over deze drie foto's dient voorts opgemerkt te worden dat deze louter op zich de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw werk niet kunnen herstellen. Het is immers onmogelijk na te gaan waar, wanneer en in welke omstandigheden deze werden genomen en dergelijke foto's evengoed geësceneerd kunnen worden. Dergelijke foto's kunnen geloofwaardige verklaringen kracht bijzetten maar kunnen de geloofwaardigheid van verklaringen louter op zich niet herstellen. U legt nog een foto neer met vele soldaten op (foto 4). Echter, op deze foto's kan niemand individueel worden herkend. Evenmin kunnen er kentekens of andere informatie worden gezien op de uniformen of voertuigen zodat niet kan worden afgeleid wat hier precies op deze foto wordt afgebeeld. Wat betreft de foto van uw schoonbroer (foto 5), die door Al Shabaab werd vermoord, dient gezegd dat er geen geloof wordt gehecht aan uw problemen met Al Shabaab. Op basis van deze foto kan ook niet afgeleid worden dat deze man daadwerkelijk uw schoonbroer is en vermoord werd door Al Shabaab. Hetzelfde kan worden gezegd over de foto van uw zoon waarop hij met verband om zijn arm te zien is (foto 6). Wat betreft de foto van uw vriend in militair uniform verklaart u dat deze per ongeluk tussen uw documenten is geraakt (CGVS, p. 7). Deze voegt niets toe en bewijst op geen enkele wijze uw werk voor de veiligheidsdienst.

Wat betreft de legerbadge van uw broer dient gezegd dat ook van dit document onmogelijk kan worden nagegaan of deze persoon daadwerkelijk uw broer is. Bovendien betreft dit ook, zoals uw eerste "badge", een papiertje dat eenvoudigweg gefabriceerd kan worden. Evenmin toont u hiermee aan dat uw broer daadwerkelijk vermoord zou zijn door Al Shabaab. Louter aan de hand van deze papieren badge kan u een vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië dan ook niet aantonen. U legt voorts nog een attest neer waarin een opsomming wordt gemaakt van de verschillende littekens die op uw lichaam te vinden zijn. Hiermee toont u evenmin aan dat u voor de Somalische veiligheidsdiensten zou hebben gewerkt. Dit heeft louter betrekking op kleine of grotere verwondingen die u tijdens uw leven heeft opgelopen. Hoe deze verwondingen tot stand kwamen wordt in dit attest niet objectief vastgesteld. Er wordt louter verwezen naar uw eigen verklaringen in dit verband. U legt verder een attest neer van een inburgeringscursus die u heeft gevolgd in België. Dit heeft geen betrekking op uw werk en problemen in Somalië.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende

gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd “UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia” van januari 2014 en “UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)” van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het “EASO COI Report. Security Situation” van 20 september 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf en uit de COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 28 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20220228.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 28 februari 2022) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouwnijverheid leeft er op. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door schietincidenten tussen de veiligheidsdiensten, al-Shabaab, onbekende gewapende groepen en clanmilities. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (vooral autobommen), granaat- en morteraanvallen en aanslagen door zelfmoordterroristen tegen veiligheidspersoneel en burgers met een bepaald profiel waaronder overheidspersoneel, journalisten, een clanouder en een groep rekruten. Een

analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat er twee hoofdtypes van geweld zijn in Mogadishu in de verslagperiode: geweld door middel van vuurwapens (70 %) en explosieven (19 %). Ze worden voornamelijk opgeëist door of toegeschreven aan al-Shabaab. Volgens de verzamelde gegevens voert al-Shabaab in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en in de buurt van hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus, aan drukke kruispunten en overheidsgebouwen.

Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, miltende legereenheden, milities en onbekende gewapende groepen. ACLED registreert ook gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. De politieke crisis over de organisatie van de presidents- en parlementaire verkiezingen vertaalt zich naar een persoonlijke strijd tussen de president Farmajo en eerste minister Roble in de tweede helft van 2021. Deze machtsstrijd wordt ook zichtbaar in de straten van Mogadishu wanneer troepen loyaal aan de rivaliserende politieke leiders, zich in september 2021 en december 2021 mobiliseren. Het komt evenwel niet tot een gewelddadig treffen tussen beide partijen.

Volgens gegevens van ACLED stijgt het geweld in de hoofdstad in juni 2021, het begin van de huidige verslagperiode. Daarna volgt het een fluctuerende lijn, met een stijging in het aantal gewelddaden in november die aanhoudt in december 2021. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 65 incidenten als violence against civilians met 61 burgerdoden. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/remote violence maakt in de huidige verslagperiode 137 doden, waarvan de meerderheid burgers.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker licht toe als volgt:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming. Verwerende partij stelt geen geloof te hechten aan het profiel van verzoekende partij en haar werkzaamheden voor de Somalische veiligheidsdiensten. Zij verwijt verzoekende partij eerstens onvoldoende documenten te hebben voorgelegd – quod certe non:

[citaat uit bestreden beslissing]

Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek. Verzoekende partij had weldegelijk haar paspoort meegenomen, maar deze werd afgepakt door de smokkelaar. Bij haar vlucht uit Somalië heeft zij enkele documenten kunnen meenemen, waar zij heeft haar vertrek en asielaanvraag niet maanden op voorhand gepland en een hele reeks van documentatie verzameld met het oog op een asielaanvraag.

Verzoekende partij begrijpt niet hoe verwerende partij haar profiel in twijfel kan trekken en hoe zij een hele reeks van documenten gewoonweg naast zich neerlegt.

Zo legde verzoekende partij de volgende documenten neer als bewijs van haar werkzaamheden:

- Zij legde tal van foto's neer in haar uniform, met andere soldaten*
- Zij legde haar badge neer van SNSA*
- Zij legde haar badge neer van NISA*
- Zij legde drie opleidingscertificaten neer*

Verwerende partij verwijt verzoekende partij aldus enerzijds onvoldoende stukken te hebben neergelegd die haar werkzaamheden staven en anderzijds legt zij de stukken die zij neerlegde volledig naast zich neer door ze als 'onbetrouwbaar' af te doen. Dit is niet ernstig.

Somalië is niet gekend voor haar bureaucratische aanpak. Niet alles wordt tot in detail bijgehouden en geactualiseerd zoals in België. Het feit dat verzoekende partij verschillende bewijsstukken kon voorleggen, van verschillende instanties en tijdstippen aangaande haar werkzaamheden, toont weldegelijk aan dat zij voor de Somalische veiligheidsdiensten gewerkt heeft.

Verzoekende partij heeft de documenten voorgelegd die zij nog heeft kunnen bekomen. Het feit dat verwerende partij stelt dat in Somalië dergelijke documenten makkelijk gefabriceerd kunnen worden, is hoegenaamd geen reden om hier geen geloof aan te hechten.

De foto's waarop verzoekende partij te zien is met collega's – in de officiële leger outfit en wapens – kunnen bezwaarlijk als gefabriceerd van de hand gedaan worden.

Verzoekende partij meent dat alle bewijsstukken in overweging genomen er geen twijfel kan bestaan over haar profiel en haar werkzaamheden en dat verwerende partij bijzonder onredelijk te werk is gegaan bij de beoordeling van de bewijsstukken die zij neerlegde.

II.1.2 Vervolgens verwijt verwerende partij verzoekende partij vermeende tegenstellingen tussen haar verklaringen op de DVZ en het CGVS:

[citaat uit bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft helemaal geen tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Op de DVZ moest zij zeer kort vertellen over haar werkzaamheden in Somalië. Zij heeft toen verklaard een soldaat te zijn geweest. Op de DVZ legden zij haar uit dat zij op het CGVS hier verder over zou mogen uitbreiden. Dat heeft zij dan ook gedaan en daar verteld over haar werk als soldaat bij de veiligheidsdiensten. Het gaat dan ook niet op om het relaas van verzoekende partij thans in twijfel te trekken op basis van deze vermeende tegenstrijdigheden.

II.1.3. Verwerende partij vervolgt vervolgens met argumenten die geen enkele objectieve grondslag hebben, doch louter gebaseerd zijn op het subjectief aanvoelen van verwerende partij en wat zij 'overtuigend' vindt...

[citaat uit bestreden beslissing]

Nochtans heeft verzoekende partij erg uitgebreid verteld over haar carrière verloop, haar werkzaamheden, haar problemen en haar vrees bij terugkeer naar Somalië:

p. 5 CGVS

[citaat notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5]

p. 11 CGVS

[citaat notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11]

p. 13 CGVS

[citaat notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13]

p. 21 CGVS

[citaat notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 21]

De specifieke informatie die zij kon geven over het gebruik van de wapens (die enkel aan soldaten van de veiligheidsdienst toevertrouwd werden) toont des te meer aan dat zij de waarheid vertelde: p. 12

CGVS

[citaat notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12]

p. 22 CGVS

[citaat notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 22]

p. 25-27 CGVS

[citaat notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 25-27]

Wat tevens bijzonder frapant is, is dat verwerende partij verzoekende partij geen enkele vraag meer heeft gesteld nadat zij haar relaas had uiteen gezet. Zij sloot het gehoor gewoon af en heeft een beslissing genomen puur op basis van haar eigen speculaties. Verzoekende partij heeft zeer gedetailleerd en uitgebreid verteld over haar problemen. Zij heeft haar werkzaamheden niet alleen bewezen door haar uitgebreide kennis, maar ook door tal van documenten.

II.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

In casu kon de verzoekende partij alle verzuchtingen van verwerende partij weerleggen en aantonen dat zij weldegelijk in gevaar is bij terugkeer naar Somalië is moeten vluchten. Zij meent dan ook dat zijn in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus."

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/4 VW

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker licht toe:

"II.2.1. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekende partij heeft geen enkele connectie en/of sociaal netwerk meer in Mogadishu en kan er zich onmogelijk op een veilige manier vestigen. Zij is er al 15 jaar niet meer geweest en vertrok er toen zij nog een kind was.

Zij meent dan ook dat zij minstens in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

II.2.2 Mocht Uw Raad – per impossibile - van mening zijn dat in hoofde van verzoekende partij de situatie in Mogadishu moet worden onderzocht, kan onmogelijk gesteld worden dat verzoekende partij zich er zou kunnen vestigen zonder gevaar voor haar leven. Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verwerende partij baseert zich hoofdzakelijk op de COI Focus "Somalië: veiligheidssituatie in Mogadishu" van 28 februari 2022 om de veiligheidssituatie in Mogadishu te beoordelen. Zij erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch gaat zij dit vervolgens ten onrechte relativeren. Over het algemeen blijkt echter uit het rapport dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds precair is. Zij erkent tevens niet over concrete cijfers te beschikken met betrekking tot de aantal burgerslachtoffers en stelt tevens dat het geweld sinds juni 2021 verder gestegen is:

[citaat uit bestreden beslissing]

Verwerende partij geeft zelf aan geen beeld te hebben van het juiste aantal burgerslachtoffers en dat de cijfers waarop zij zich baseert louter de 'gerapporteerde' gevallen betreft, wat uiteraard geenszins strookt met het werkelijke cijfers, dat veel hoger ligt. Wanneer dat rapport er immers op wordt nagelezen, lijkt dat de aantal incidenten het laatste jaar verder is toegenomen,. p. 26 COI focus rapport 28 februari 2022". Vervolgens verwijst verzoeker naar een tabel van CEDOCA. Verzoeker licht toe: "Er werd tijdens deze rapporteringsperiode het hoogste aantal dodelijke slachtoffers geregistreerd p. 27 COI focus rapport"

[citaat COI focus rapport]

"Volgens dit onderzoek is de veiligheidssituatie in Somalië niet verbeterd, het is er zelfs verslechterd.

Al Shabab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants,

politiebureaus en overheidsgebouwen. Hoewel Al Shabab bepaalde groepen viseert, vallen er ook vaak burgerdoden, zoals blijkt uit het rapport.

Het rapport vermeldt tevens dat iedereen door Al Shabab gezien wordt alles vijand en dus als doelwit dient te worden beschouwd: p. 28 COI focus rapport

[citaat COI focus rapport]

Verschillende onafhankelijke bronnen bevestigen dat de dreiging van terroristisch geweld voor iedereen reëel en onvoorspelbaar is: p. 30 COI focus rapport

[citaat COI focus rapport]

Elke burger riskeert er zijn leven door de prominente aanwezigheid van al-Shabaab (AS). AS blijft zeer actief in Somalië ondanks grote militaire druk

II.2.3 Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het lezen van dit COI focus rapport kan stellen dat het veilig zou zijn voor burgers om zich in Mogadishu te vestigen.

In het rapport wordt letterlijk gesteld dat de veiligheidsdiensten niet in staat zijn om de burgers te beschermen tegen terreur of crimineel geweld. Meer nog: de Somalische veiligheidsdiensten zijn corrupt, plegen zelf mensenrechtenschendingen zonder hiervoor gestraft te worden en zijn geïnfiltreerd door AS. Gezien Somalische burgers niet op hun eigen veiligheidsdiensten kunnen rekenen voor bescherming, moeten ze beroep doen op alternatieven: p. 40-41

[citaat COI focus rapport]

II.2.4 Verwerende partij benadrukt stevast dat AS gericht geweld pleegt waarbij burgers niet het directe doelwit zijn. Ze geeft daarnaast toe dat hierbij “soms” burgerdoden vallen. Dit is echter een understatement. Verwerende partij kan dan wel een theoretisch betoog uiteenzetten dat de aanslagen gericht zouden zijn op overheidspersoneel, in de praktijk blijkt dat meer dan “soms” de gewone burgers slachtoffer worden van deze aanslagen:

Op 2 maart 2019 gebeurde er een zware aanslag met vuurgevecht waarbij minstens 36 doden vielen.” Hierbij verwijst verzoeker naar een link van VRTNWS. Hij gaat verder: “Op 24 juli 2019 gebeurde er een aanslag waarbij minstens 7 doden vielen.” Hierbij verwijst hij naar een link van Het Laatste Nieuws.

“Op 29 oktober 2019 gooien onbekenden een handgranaat naar een politiekantoor in het district Hawl Wadaag. Hierdoor sterven een onbekend aantal burgerslachtoffers.

In het district Dayniile voert AS op 11 november 2019 een aanslag uit op het SNA met een radio controlled improvised explosive (RCIED). Het SNA opent hierop het vuur op de AS-militanten. De door ACLED geraadpleegde anonieme bron heeft geen gegevens over eventuele doden en/of gewonden.

Op 10 december 2019 vallen minstens vijf AS-strijders, vermomd als politieagenten, het Somali Youth League (SYL)-hotel in de buurt van het presidentieel paleis aan met granaten en vuurwapens. Tijdens een vuurgevecht met de veiligheidsdiensten kunnen een 80-tal hotelgasten ontsnappen. ACLED registreert vijf doden. Reuters stelt dat drie burgers en twee soldaten om het leven kwamen en vijf AS-strijders. Volgens AS kwamen 25 mensen om het leven.

In het district Wadajir gooien op 29 januari 2020 vermoedelijke AS-strijders een granaat naar het huis van een politieagent. Aanwezige agenten beantwoorden deze aanval met een vuurgevecht. Hierbij raken een onbekend aantal burgers gewond.

Op 28 februari 2020 ontstaat een gevecht tussen verschillende Somalische militairen langsheen clanlijnen (Hawiye versus Abgal) in het district Dharkenley. ACLED vermeldt drie dodelijke slachtoffers zonder er expliciet bij te vermelden of het om militairen of burgers gaat.

Op 19 september 2019 ontploft een landmijn op de Maka al-Mukaramastraat, een van de drukste straten van de stad. AS eist deze aanslag op die gericht was tegen het parlementslid Abdulkadir Arabow. Deze overleeft de aanslag. De geraadpleegde bronnen vermelden twee tot zeven doden. Volgens de door ACLED geraadpleegde bronnen vallen er minstens drie (sommige bronnen stellen zeven) burgerdoden. Radio Dalsan schrijft dat minstens twee mensen stierven en verschillende anderen gewond raakten door deze ontploffing, waaronder Arabow.

Op 6 november 2019 ontsnapt een leraar, die lesgeeft aan voormalige AS-strijders, aan een IED-aanslag in het district Yaaqshiid.

Twee burgers sterven op 25 januari 2020 in het district Dharkenley wanneer een UVIED ontploft, vastgemaakt aan het privévoertuig van een soldaat.

In het district Hawl Wadaag laten onbekende gewapende mannen op 16 februari 2020 een IED ontploffen in de buurt van een checkpoint. Twee burgers in een tuktuk sterven en drie anderen raken gewond.

AS gooit op 16 september 2019 een handgranaat naar Somalische soldaten in het district Dharkenley. Hierbij raken een soldaat en een burger gewond.

“De dodelijkste aanslag in meer dan twee jaar tijd pleegt AS op 28 december 2019. Een vrachtwagen met explosieven ontploft tijdens het spitsuur aan het Ex-Control-checkpoint en maakt tussen de 76 en de 100 doden. Op 2 januari 2020 betogen honderden inwoners van Mogadishu, op initiatief van de Benadir

Regional Administration (BRA), tegen het geweld door AS. Dergelijke betogingen zijn een zeldzaamheid uit angst voor vergeldingsacties van AS.” (COI rapport blz. 12)

Op 8 januari 2020 voert AS een zelfmoordbomaanslag in de buurt van het Somalische parlement uit, waarbij Bile Ismail, de directeur van Financiën van het ministerie voor Vrouwen- en Mensenrechtenontwikkeling, sterft. De geraadpleegde bronnen hebben het over vier burgerdoden en minstens tien gewonden.” (COI rapport blz. 26-29)

17 augustus 2020: Zeker 17 doden bij aanval tegen hotel in de Somalische hoofdstad Mogadishu: na een urenlang vuurgevecht konden de ordediensten een einde maken aan de aanval. In totaal zouden zeker 17 mensen gedood zijn, onder wie vijf ouders. Volgens de politie zijn onder de slachtoffers twee regeringsmedewerkers, drie hotelbewakers en vier burgers.” Hierna verwijst verzoeker naar een link van VRTNWS. Hij gaat verder: “Ook anno 2022 zet het geweld zich gewoon voort”, waarna verzoeker citeert uit een artikel van Reliefweb en twee wikipedia-artikelen over recente aanslagen in Somalië. Hij voegt hieraan toe: “Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij meent te kunnen stellen dat het veilig genoeg zou zijn om zich in Mogadishu te vestigen.

II.2.5. Het “World Report 2020: Somalia” van Human Rights Watch wordt nogmaals bevestigd dat Al-Shabaab zowel gerichte als willekeurige aanvallen uitvoert tegen burgers:
[citaat World Report 2020: Somalia]

II.2.6. Het “World Report 2020: Somalia” van Human Rights Watch bevestigt het misbruik en geweld, zelfs tegenover kinderen, door de Somalische overheid:
[citaat World Report 2020: Somalia]

II.2.7 Niet voor niets heeft de VN Veiligheidsraad in haar resolutie van 31 maart 2022 het mandaat van AMISOM verlengd voor een jaar. Ze uit haar ernstige bezorgdheid over de blijvende dreiging van al-Shabaab en ernstige mensenrechtenschendingen:
[citaat resolutie VN Veiligheidsraad]

II.2.8 De gezondheidszorg in Somalië is eveneens ondermaats. Een aanzienlijk deel van de bevolking moet het zonder basisgezondheidszorg stellen. De corona-crisis dreigt er een nog ergere humanitaire ramp te veroorzaken: p. 45 – 46 COI focus rapport 28 februari 2022
[citaat COI focus rapport]

UNHCR meent dat de humanitaire situatie in Somalië zal verslechteren naarmate COVID-19 zich verder verspreidt. De meeste van de 2,6 miljoen intern ontheemden in Somalië leven in overvolle nederzettingen. Velen onder hen leven in tijdelijke onderkomens bestaande uit plastic zakken en karton. Het principe van ‘social distancing’ is bijna onmogelijk in deze nederzettingen. Er is nauwelijks genoeg schoon water om te drinken, laat staan om de handen te wassen. De verspreiding van het virus zal op deze manier eerder vroeg dan laat plaatsvinden.

De Somalische regering is begonnen met COVID-19 tests uit te voeren in het hele land. Door een decennialang conflict is de gezondheidsinfrastructuur van het land niet in staat om adequaat te kunnen reageren als het virus zich snel zou verspreiden.

Veel Somalische vluchtelingen hebben hun inkomen zien dalen omdat jobs verloren gaan door de preventiemaatregelen. UNHCR heeft geconstateerd dat vluchtelingen tot de eersten behoren die hun baan verliezen. Tegelijkertijd stijgen de voedselprijzen. Geldtransfers van de diaspora, een belangrijke bron van inkomsten voor miljoenen Somaliërs, nemen echter snel af.” Hierna verwijst zij naar een link van UNHCR.

II.2.9. Uit bovenstaande blijkt dat in Somalië, en zeker in Mogadishu, elke burger potentieel gevaar loopt slachtoffer te worden van een volgende terroristische aanslag van AS. Naast AS zijn er verscheidene andere groeperingen, waaronder de veiligheidsdiensten(!), die zorgen voor geweld waarbij burgerslachtoffers vallen. Vertrouwen in de overheid, leger en politie is er nihil. Men moet rekenen op bescherming door de eigen clan die overigens niet tegen alle gevaar bescherming kan bieden. Het geweld zorgt er samen met de extreme droogtes en overstromingen voor dat er sprake is van een ernstige humanitaire ramp in Somalië. Van een menswaardig bestaan, is er geen sprake.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens artikel 48/4 VW evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting."

2.1.2. In een aanvullende nota van 3 oktober 2022 brengt de commissaris-generaal volgende documenten ter kennis:

- de UNHCR "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022;
- de EUAA-rapport "*Country Guidance Somalia*" van juni 2022;
- het EASO-rapport "*Somalia Security Situation*" van 20 september 2021;
- de COI Focus "*Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu*" van Cedoca van 9 september 2022.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen, laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in de door hem ingeroepen vervolgingsfeiten, zijnde dat hij gevisieerd wordt door Al-Shabaab omwille van zijn werk voor de Somalische veiligheidsdienst, aannemelijk te maken. De bestreden beslissing stelde in dit verband terecht vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde werk voor de Somalische veiligheidsdienst. Zoals hierna zal blijken doet verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker stelt dat hij zijn paspoort had meegenomen, maar dat dit werd afgepakt door de smokkelaar, treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat, gezien verzoekers beweerde staat van dienst bij de Somalische autoriteiten, van hem minstens kan worden verwacht dat hij zich weet te identificeren. Verzoekers argument dat hij slechts enkele documenten heeft kunnen meenemen omdat hij zijn verzoek om internationale bescherming niet op voorhand heeft gepland en dat Somalië niet gekend is voor een bureaucratische aanpak, waardoor niet alles tot in detail wordt bijgehouden en wordt geactualiseerd, biedt onvoldoende verschoning voor verzoekers gebrek aan bewijskrachtige documenten. De door verzoeker neergelegde documenten, *in casu* foto's, badges en opleidingscertificaten (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nrs. 1-7), kunnen niet volstaan als bewijs van zijn werkzaamheden bij de Somalische veiligheidsdienst. De Raad wijst er, in navolging van de bestreden beslissing, op dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Verder bezit de commissaris-generaal een zeer ruime appreciatiebevoegdheid aangaande de bewijswaarde van de aan hem voorgelegde documenten. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing omstandig werd gemotiveerd waarom deze documenten niet overtuigend zijn en dat verzoeker geen concrete elementen of argumenten bijbrengt die van die aard zijn om deze motieven in de bestreden beslissing te ontcrachten of in een ander daglicht te stellen. De volgende vaststellingen in de bestreden beslissing zijn aldus correct, pertinent en vinden steun in het administratief dossier: "*U verklaart dat u van 2011 tot aan uw vertrek in 2020 voor de Somalische veiligheidsdienst werkte. Eerst werkte u als bodyguard van de opeenvolgende chefs van de nationale inlichtingendienst, die later werd omgevormd tot de "National Intelligence and Security Agency" (NISA). Later kwam u terecht bij de Waran, een eenheid van de NISA die instaat voor bewaking van gebouwen en personen. In 2015 werd u getransfereerd naar de gespecialiseerde gevechtseenheid Gaashaan, die ingezet wordt in operaties in stedelijke gebieden tegen Al Shabaab (CGVS, p. 5, 10, 13-17 en 19). Gezien deze lange en indrukwekkende loopbaan in de Somalische veiligheidsdiensten kan verwacht worden dat u deze weet te staven met afdoende documentatie. Echter, dit blijkt geenszins het geval. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u geen enkel officieel identificatiedocument, zoals een paspoort, een identiteitskaart of een geboorteakte, neerlegt. Gezien uw staat van dienst bij de Somalische autoriteiten kan op zijn minst verwacht worden dat u zich weet te identificeren. Dat u dit nalaat roept reeds ernstige vragen op. Uw stelling, tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), dat de smokkelaar zowel uw paspoort als uw identiteitskaart zou hebben*

afgenomen (verklaring DVZ, vraag 28) weerhield u er niet van om sinds uw aankomst in België nieuwe exemplaren of eventuele vervangdocumenten aan te vragen bij de Somalische ambassade.

Het meest recente geschreven bewijs van uw werk is voorts een opleidingscertificaat van 2015, wanneer u Gaashaan vervoegde. Tevens legt u een opleidingscertificaat neer waarin u geschikt werd geacht om zelf fitnessinstructeur te worden. Dit document is ongedateerd. Zelf weet u, gevraagd wat voor diploma dit is, enkel te zeggen: "Ik heb een training gevolgd over een fysieke beweging, sneller fysieke beweging, gymnastiek" (CGVS, p. 13). Dergelijke vage verklaring over dit diploma, waarmee u kan aantonen dat u zelf fitnessinstructeur mag worden, is weinig overtuigend. Bovendien staat uw naam hier verkeerd op geschreven – A.S. "Clise" –, waaruit het beperkte belang van dit document binnen uw eenheid kan worden afgeleid. Dat u van uw gehele carrière bij de Gaashaan slechts deze opleidingscertificaten weet neer te leggen is uiterst merkwaardig. Dat u geen enkel ander document kan tonen – badges, contracten, loonfiches, (interne) communicatie, formulieren, ... – doet ernstige twijfelen rijzen aangaande uw loopbaan bij Gaashaan.

De enige andere documenten die u weet neer te leggen met enige verwijzing naar de Somalische veiligheidsdiensten (NISA, waartoe Gaashaan behoort) zijn een papieren briefje/badge van SNSA (stuk 1) – uw identiteitskaart in het leger (CGVS, p. 8) – en een nieuwere plastieken badge (stuk 2) van NISA. U verklaart dat SNSA van naam veranderde naar NISA en u deze badge kreeg na die identiteitskaart (CGVS, p. 8). NISA werd volgens informatie gevormd in 2013. Dit betreft een volledig witte badge met een oude foto en de loutere melding van uw naam, soldatenummer en het letterwoord "NISA". De achterkant is gewoon blanco. Dat er geen enkele authenticatie op deze badge te zien valt zoals een symbool, een wapenschild of zelfs nog maar de volledige naam van de dienst – in het Engels of het Somali – is merkwaardig. Dergelijke badges zijn immers uiterst eenvoudig te fabriceren. Dat de nationale veiligheidsdienst deze badges zou gebruiken is weinig aannemelijk. Zeker voor bodyguards van de chef van de veiligheidsdienst, die toch steeds een doelwit van aanslagen is. Dat u deze badge tot 2020 zou hebben gebruikt is niet geloofwaardig. U wordt dan gevraagd of deze badge nooit geüpdatete moest worden waarop u louter zegt dat deze elke jaar werd vernieuwd maar dat u enkel deze en de eerste papieren (stuk 1) versie kon meenemen (CGVS, p. 25). Echter, dit is weinig geloofwaardig gezien u eerder verklaarde dat u deze badge tot op heden gebruikte (CGVS, p. 8). Deze verklaringen over het gebrek aan overtuigende documentatie van uw carrière bij de Somalische veiligheidsdienst zijn niet overtuigend.

Het overige certificaat, van de "British High Commission", is evenmin overtuigend. Zo is het opvallend dat dit certificaat van deze opleiding tot bodyguard dateert van december 2012 terwijl u reeds meer dan een jaar als bodyguard werkte voor het hoofd van de inlichtingendienst. U legt geen andere documenten neer aangaande uw werk als bodyguard. Bovendien verwijst dit document van de "British High Commission" op geen enkele manier verwijst naar uw tewerkstelling bij de Somalische veiligheidsdiensten.

U wordt gevraagd of u nog andere documenten heeft aangaande uw carrière bij Gaashaan waarop u louter verwijst naar het certificaat van 2015 en de foto's (CGVS, p. 24). Gevraagd te verklaren waarom u geen enkel ander geschreven bewijsstuk heeft van uw carrière bij Gaashaan van 2015 tot 2020 antwoordt u niet op de vraag en verwijst u louter opnieuw naar de andere documenten die u heeft afgegeven. Gewezen op de duur van uw carrière bij deze elitaire gevechtseenheid en gevraagd dit gebrek aan bewijsstukken te verklaren zegt u dat ze vroeger geen bewijs gaven en pas recent zijn begonnen om diploma's te geven (CGVS, p. 24). Deze vage en weinig coherente uitleg houdt maar weinig steek en verklaart het volkomen gebrek aan overtuigende bewijsstukken geenszins."

Verzoeker stelt dat hij geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Hij meent dat hij slechts zijn verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens het interview bij aanvang van de procedure, tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal verder heeft uitgebreid. De Raad is echter van mening dat van een persoon met verzoekers beweerde profiel en functie, hetgeen een kernelement betreft van zijn relaas, temeer nu hij omwille van dit profiel verklaart vervolging te vrezen door Al-Shabaab en om deze redenen internationale bescherming verzoekt, kan worden verwacht dat deze meteen duidelijk is over welke werkzaamheden hij verrichte in zijn land van herkomst waardoor hij genooddaakt was te vluchten. De Raad wijst er bijkomend nog op dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielpcedure. Dit geldt des te meer, omdat de DVZ-verklaring uitdrukkelijk voorziet dat voor militairen en overheidspersoneel de functie, periode, werkgever en plaats kan worden gespecificeerd (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 7).

De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: *“Uw verklaringen op de DVZ over uw functie in het leger zijn voorts opmerkelijk in het licht van uw verklaringen op het CGVS. U verklaarde er dat u in het leger zat (vragenlijst CGVS, vraag 3). Gevraagd naar uw functie in het leger verklaarde u: “ik was gewoon soldaat. Wij vochten ook aan het front tegen Al Shabaab soms” (vragenlijst CGVS, vraag 5). Op een ander moment naar uw beroep gevraagd antwoordt u dat u “soldaat” was (verklaring DVZ, vraag 12). Op het CGVS verklaart u echter dat u, nadat u een basisopleiding in het Somalische leger had afgerond, steeds voor de Somalische veiligheidsdienst heeft gewerkt. U was lange tijd een bodyguard van het hoofd van de veiligheidsdienst. Later heeft u lange tijd gebouwen bewaakt en had u een eigen eenheid. Sinds 2015 was u een lid van de elitegevechtseenheid Gaashaan. Dat u op de DVZ verklaarde steeds in het leger te hebben gewerkt in plaats van bij de Somalische veiligheidsdienst en “gewoon” soldaat te zijn geweest komt hier bezwaarlijk mee overeen. Dit doet dan ook verder twijfelen aan uw beweerde werk voor de Somalische autoriteiten.”*

Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal argumenten poneert die geen enkele objectieve grondslag hebben, doch louter gebaseerd zijn op zijn subjectief aanvoelen en wat hij overtuigend vindt, is de Raad van mening dat verzoeker hiermee geen concrete of dienstige argumenten bijbrengt om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Verder doet verzoeker met louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen door te stellen dat hij uitgebreid verteld heeft over zijn carrièreverloop, werkzaamheden, problemen en vrees bij terugkeer naar Somalië, geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing, waaruit genoegzaam blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde profiel.

Verzoekers verweer dat hij specifieke informatie kon geven over het gebruik van de wapens (die enkel aan soldaten van de veiligheidsdienst toevertrouwd werden), gaat voorbij aan de vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt. De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat verzoekers kennis van wapens en munitie lacunair is. Van verzoeker, die een lange carrière in de elitetroepen van de Somalische veiligheidsdiensten heeft doorlopen, kan immers worden verwacht dat deze minstens een bovengemiddelde kennis heeft van wapens en munitie.

De volgende vaststellingen van de bestreden beslissing zijn aldus correct, pertinent en vinden steun in het administratief dossier: *“Uw verklaringen over hoe u besliste om in het Somalische leger te gaan – wat een gevaar voor uw eigen leven en dat van uw familie met zich meebrengt – zijn vooreerst uiterst oppervlakkig en weinig overtuigend. Gevraagd waarom u besloot om in het leger te gaan geeft u de vage uitleg dat er gevechten waren tussen de overheid en Al Shabaab en dat Al Shabaab had gezegd dat jullie moesten kiezen om ofwel de overheid ofwel Al Shabaab te vervoegen (CGVS, p. 5). U wordt erop gewezen dat deze uitleg niet duidelijk is en nogmaals gevraagd waarom u er persoonlijk voor koos om in het leger te gaan – met alle gevaar dat hiermee gepaard gaat – waarop u louter herhaalt dat Al Shabaab, wanneer zij Bakara-markt controleerden, tegen de jongens hadden gezegd dat zij ofwel hen ofwel de overheid moesten vervoegen (CGVS, p. 5). Opnieuw geeft u geen enkele informatie over uw persoonlijke redenen om in het leger te gaan. U wordt erop gewezen dat u uw motivatie om het leger te vervoegen nog steeds niet duidelijk maakt en gevraagd dit nog eens uit te leggen waarop u verklaart dat de jongens waar jullie mee naar school gingen zich bij de overheid hadden aangesloten (CGVS, p. 6). Deze vage uitleg verklaart nog steeds niet waarom u in het leger ging. Dit geldt des te meer daar u aangeeft, nadat u om verdere informatie over hen wordt gevraagd, dat u deze jongens waarover u spreekt louter van zien kent (CGVS, p. 6). U wordt nog enkele malen aangespoord om over uw motivatie om het leger te vervoegen te vertellen maar u komt niet verder dan de stellingen dat u geen voorstander van Al Shabaab was en dat u jong was (CGVS, p. 6). Dit is uiterst vaag, temeer daar u zegt – gevraagd naar de reactie van uw familie – dat u dit voor hen geheim hield. Er kan dan ook verwacht worden dat u uitgebreider weet te vertellen over de redenen waarom u zo nodig het leger wilde vervoegen. Het Somalische leger vervoegen brengt een aanzienlijk gevaar met zich mee. Niet alleen voor de soldaat zelf – waarvan er elk jaar zeer veel sneuvelen in gevechten en aanslagen – maar ook voor diens familie, die immers ook een doelwit wordt voor Al Shabaab. Dat u slechts uiterst oppervlakkige en vage verklaringen weet te bieden op de vraag om uit te leggen waarom u in het leger bent gegaan doet ernstige twijfels rijzen over uw beweerde werk in het leger.*

Uw verklaringen over hoe u een van de bodyguards van de chef van NISA werd zijn ook vaag en weinig overtuigend. U verklaart dat u, wanneer u in het leger ging, een maand basistraining kreeg van de Amerikanen – lopen en leren hoe een geweer werkt – en enkele dagen later als bewakingsagent werd ingezet van de toenmalige tijdelijke baas van de nationale inlichtingendienst (CGVS, p. 13, 14 en 15). Gevraagd waarom u als nieuwe rekrut – tot een maand eerder hielp u louter uw moeder met het verkopen van houtskool (CGVS, p. 5) – meteen werd ingezet als bodyguard van het hoofd van de inlichtingendienst

zegt u louter dat u niet rookte en geen gat at (CGVS, p. 14). Dat u dit als enige reden weet aan te halen voor het feit dat u na uw basisopleiding meteen werd ingezet als bodyguard van het hoofd van de inlichtingendienst – iemand die een uitgelezen doelwit voor aanslagen vormt en dan ook vermoedelijk zal kiezen voor ervaren en professionele bodyguards – is weinig overtuigend. Gevraagd of er nog andere redenen waren waarom u hiervoor werd uitgekozen antwoordt u volkomen naast de vraag. De vraag wordt herhaald waarop u vaagweg zegt dat u “actief” was. Gevraagd wat u hiermee bedoelt zegt u dat u iemand bent die “iets snel doet” (CGVS, p. 14). Dergelijke vage en oppervlakkige verklaringen over de reden waarom u als rekrut met enkel een basistraining, bestaande uit fysieke oefeningen en leren hoe een geweer werkt, achter de rug werd geselecteerd als bodyguard van de baas van de inlichtingendienst doen ernstige twijfels rijzen.

Voorts blijkt uw kennis over het National Intelligence and Security Agency (NISA) en de Gaashaan ontoereikend. Gevraagd waar de afkorting NISA voor staat zegt u: “Nisa, is intelligence force, nationale intelligence force” (CGVS, p. 7 en 8). Dat u niet weet dat dit staat voor National Intelligence and Security Agency is opvallend. Ook de betekenis van de afkorting SNSA, die op uw eerste badge staat – u stelt dat SNSA van naam veranderde naar NISA – kent u niet (CGVS, p. 7).

Uit informatie blijkt dat de “Gaashaan” een elitaire gevechtseenheid van de NISA is. Een eerste groep van 40 soldaten en drie officieren, de Alpha-groep, werd in 2009 en 2010 opgeleid in de Verenigde Staten. In 2011 werd een tweede groep, de Bravo-groep, opgeleid in de luchthaven van Mogadishu. In 2013 werd Gaashaan geïncorporeerd in de NISA, die op dat moment werd gevormd. U verklaart dat u in de Alpha-groep zat, waarvan de naam onlangs werd veranderd naar “Gaashaan” (CGVS, p. 11). Gevraagd te vertellen over de Alpha-groep zegt u dat Alpha-groep en Gaashaan hetzelfde zijn en dat enkel de naam is veranderd van Alpha-groep naar Gaashaan (CGVS, p. 20). U wordt erop gewezen dat uit informatie niet blijkt dat Gaashaan en Alpha-groep exact hetzelfde is – Gaashaan bestaat immers uit de Alpha- en de Bravo-groep – en dat er niet louter sprake is van een naamsverandering en gevraagd hoe het precies ineens zit waarop u zegt dat Alpha geen symbool had maar Gaashaan wel (CGVS, p. 20). Gewezen op de naam “Bravo” en gevraagd of u daar iets over heeft vernomen zegt u dat “Bravo” de eerste naam was die de Alpha-groep kreeg wanneer het werd opgericht. Na de opleiding kwam Bravo van Amerika terug en zouden zij vervolgens de naam Alpha hebben gekregen (CGVS, p. 23). Deze verklaringen komen bezwaarlijk overeen met informatie waaruit blijkt dat Gaashaan bestaat uit Alpha, die in 2009 en 2010 in de Verenigde Staten werden opgeleid, en Bravo, die in 2011 werden opgeleid in de luchthaven van Mogadishu. Dat u stelt dat Bravo in Amerika werd opgeleid en bij terugkeer Alpha werd genoemd en vervolgens Gaashaan doet ernstig twijfelen aan uw carrière bij Gaashaan.

In 2015 werd u ingelijfd bij Gaashaan (CGVS, p. 17 en 19). Deze “quick reaction force” wordt ingezet in gespecialiseerde operaties tegen Al Shabaab. De Alpha-groep van Gaashaan werd gekozen uit 190 gespecialiseerde soldaten van het Somalische leger. Uw verklaringen over hoe u bij deze elitaire gevechtseenheid terecht kwam zijn ook maar vaag en weinig overtuigend. Gezien uit uw verklaringen blijkt dat u steeds bewakingsopdrachten uitvoerde en u geen melding maakt van noemenswaardige incidenten wordt u gevraagd of u, voor u bij Gaashaan terecht kwam, ooit al gevechtservaring had opgedaan waarop u antwoordt: “een confrontatie aanval, nee” (CGVS, p. 19). U wordt dan gevraagd hoe u plots bij deze elitaire gevechtseenheid terecht kwam waarop u antwoordt dat u zelf niet had gekozen maar dat de lijst werd doorgestuurd naar de Amerikanen en dat, wanneer ze nieuwe rekruten voor Gaashaan willen, ze iemand van Waran nemen – een andere afdeling van NISA waar u toen werkzaam was (CGVS, p. 15 en 19). Gevraagd wat voor ervaring u tot dat moment had waardoor u nuttig kon zijn voor deze gespecialiseerde en elitaire gevechtseenheid zegt u dat u een training had gekregen om officials en gebouwen te bewaken (CGVS, p. 19). Gevraagd waarom u werd uitgekozen voor deze gespecialiseerde eenheid, gezien u geen enkele gevechtservaring had, herhaalt u louter dat u zelf niet had gekozen (CGVS, p. 19). Erop gewezen dat dit een gespecialiseerde gevechtseenheid is en u tot dat moment geen ervaring had in gevechten, terwijl er in het Somalische leger talloze soldaten zijn met uitgebreide gevechtservaring, waarvan geweten is hoe zij zich onder vuur gedragen, en nogmaals gevraagd uit te leggen waarom u werd uitgekozen voor Gaashaan herhaalt u dat nieuwe rekruten voor Gaashaan werden uitgekozen uit Waran en dat zij een maand training krijgen (CGVS, p. 19). Deze vage en oppervlakkige verklaringen over hoe u terecht zou zijn gekomen in Gaashaan zijn geenszins overtuigend.

Gezien uw lange carrière in elitetroepen van de Somalische veiligheidsdiensten kan verwacht worden dat u een aanzienlijke kennis heeft van de wapens die gebruikt worden. Echter, uit uw verklaringen blijkt uw kennis niet verder te gaan dan wat verwacht kan worden van een gewone burger die opgroeit in een land in oorlog. Gewezen op een foto waar u op staat (foto 1) en gevraagd naar de naam van het wapen dat u vasthoudt kan u louter “AK” antwoorden. Gevraagd naar de volledige naam van dit wapen herhaalt u dat

het een gewoon "AK-geweer" is (CGVS, p. 12). De letters "AK" staan "Avtomat Kalashnikova", de Russische benaming voor "Kalashnikov's Automatic". Er zijn talloze versies en types van de Kalasnikov. Dat u louter "AK" weet te zeggen op de vraag naar uw persoonlijke wapen is opmerkelijk. U wordt gevraagd of u kennis heeft over verschillende soorten AK-geweren waarop u zegt dat de geweren die jullie gebruikten werden genoemd naar de landen die ze produceerden (CGVS, p. 23). Nogmaals gevraagd of u kennis heeft van verschillende soorten AK's zegt u dat er een werd genoemd naar iemand uit Jemen. Gevraagd of u meer technische benamingen kent of kennis heeft over de verschillende soorten AK-geweren zegt u louter dat u het kent als AK (CGVS, p. 23). Dit is weinig overtuigend.

U zegt bovendien voorts dat de andere soldaat op dezelfde foto eveneens zoals u een "gewone AK" heeft (CGVS, p. 12). Echter, dit wapen met een greep vooraan de loop van het wapen en een kijker erop lijkt geenszins op de gekende standaardversie van de Kalasnikov (zie blauwe map stukken 2 en 4). Erop gewezen dat dit wapen van die andere soldaat niet lijkt op een standaard Kalasnikov zegt u louter dat er een kijker op zit en dat het enkel door speciale soldaten worden gebruikt. Er nogmaals op gewezen dat dit wapen, zelfs los van de kijker, niet lijkt op een standaard Kalasnikov herhaalt u louter dat dit een standaard AK is (CGVS, p. 12). Het is geenszins duidelijk of dit wapen zelfs nog maar een Kalasnikov is, gezien er vele wapens bestaan die gebaseerd zijn op dit bekende model, zoals het Roemeense "Pistol Mitraliera" waarmee een van de soldaten op een van uw foto's afgebeeld staat. Dergelijke vage en oppervlakkige verklaringen over de wapens die jullie gebruikten zijn geenszins overtuigend.

U wordt vervolgens gevraagd naar het type munitie, het kaliber, dat gebruikt wordt voor een AK waarop u vaagweg zegt dat dit kleiner is dan voor een "bkm" maar groter dan voor een pistool (CGVS, p. 12). Gevraagd of u daadwerkelijk de maten van de munitie kent zegt u van niet (CGVS, p. 12). Gewezen op een situatie waarbij u verschillende dozen met munitie zou zien en gevraagd hoe u zou weten welke munitie voor u is zegt u dat u de munitie zou herkennen wanneer deze voor u ligt (CGVS, p. 12). Er zijn echter meerdere kalibers voor de AK. Het behoeft weinig betoog dat deze verklaringen geenszins wijzen op een lange carrière bij een gespecialiseerde militaire eenheid."

"De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. U legt drie foto's neer waarop u staat in militaire uitrusting (foto's 1-3). Over de foto met drie andere soldaten (foto 1) dient opgemerkt te worden dat u niets concreet kan vertellen over deze andere mannen op de foto behalve hun namen. Gevraagd naar enige informatie over hen – u wordt erop gewezen dat u eender wat mag vertellen over hen – antwoordt u: "ik kan niets meer zeggen, we waren allerlei soldaten" (CGVS, p. 11). Dit is maar weinig doorleefd. Over deze drie foto's dient voorts opgemerkt te worden dat deze louter op zich de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw werk niet kunnen herstellen. Het is immers onmogelijk na te gaan waar, wanneer en in welke omstandigheden deze werden genomen en dergelijke foto's evengoed geësceneerd kunnen worden. Dergelijke foto's kunnen geloofwaardige verklaringen kracht bijzetten maar kunnen de geloofwaardigheid van verklaringen louter op zich niet herstellen. U legt nog een foto neer met vele soldaten op (foto 4). Echter, op deze foto's kan niemand individueel worden herkend. Evenmin kunnen er kentekens of andere informatie worden gezien op de uniformen of voertuigen zodat niet kan worden afgeleid wat hier precies op deze foto wordt afgebeeld. Wat betreft de foto van uw schoonbroer (foto 5), die door Al Shabaab werd vermoord, dient gezegd dat er geen geloof wordt gehecht aan uw problemen met Al Shabaab. Op basis van deze foto kan ook niet afgeleid worden dat deze man daadwerkelijk uw schoonbroer is en vermoord werd door Al Shabaab. Hetzelfde kan worden gezegd over de foto van uw zoon waarop hij met verband om zijn arm te zien is (foto 6). Wat betreft de foto van uw vriend in militair uniform verklaart u dat deze per ongeluk tussen uw documenten is geraakt (CGVS, p. 7). Deze voegt niets toe en bewijst op geen enkele wijze uw werk voor de veiligheidsdienst.

Wat betreft de legerbadge van uw broer dient gezegd dat ook van dit document onmogelijk kan worden nagegaan of deze persoon daadwerkelijk uw broer is. Bovendien betreft dit ook, zoals uw eerste "badge", een papiertje dat eenvoudigweg gefabriceerd kan worden. Evenmin toont u hiermee aan dat uw broer daadwerkelijk vermoord zou zijn door Al Shabaab. Louter aan de hand van deze papieren badge kan u een vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië dan ook niet aantonen. U legt voorts nog een attest neer waarin een opsomming wordt gemaakt van de verschillende littekens die op uw lichaam te vinden zijn. Hiermee toont u evenmin aan dat u voor de Somalische veiligheidsdiensten zou hebben gewerkt. Dit heeft louter betrekking op kleine of grotere verwondingen die u tijdens uw leven heeft opgelopen. Hoe deze verwondingen tot stand kwamen wordt in dit attest niet objectief vastgesteld. Er wordt louter verwezen naar uw eigen verklaringen in dit verband. U legt verder een attest neer van een inburgeringscursus die u heeft gevolgd in België. Dit heeft geen betrekking op uw werk en problemen in Somalië."

De voormelde motieven in de bestreden beslissing zijn pertinent, correct en vinden steun in het administratief dossier en worden, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

De Raad merkt, in navolging van verzoeker, op dat de commissaris-generaal in het persoonlijk onderhoud geen verdere vragen meer heeft gesteld nadat verzoeker zijn relaas uiteen heeft gezet (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 26-27). Evenwel merkt de Raad op dat verzoeker niet toelicht welke elementen met betrekking tot zijn vluchtrelaas hij nog wilde aanbrengen die een ander licht zouden kunnen werpen op de beoordeling in de bestreden beslissing. Verder is de Raad van mening dat het aan de verzoeker is om, gelet op de op zijn schouders rustende medewerkingsplicht en bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van zijn profiel en levensomstandigheden voor zijn komst naar België, *quod non*. Verzoekers verklaringen op dit punt zijn echter tegenstrijdig en ongeloofwaardig, waardoor een mogelijks gedetailleerder vluchtrelaas geen afbreuk zou gedaan hebben aan de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker zijn beweerde werk voor de Somalische veiligheidsdienst niet aannemelijk maakt. Aangezien verzoeker zijn werk bij de Somalische veiligheidsdienst niet aannemelijk maakt, maakt hij de vervolgingsfeiten die daaruit voortvloeien immers evenmin aannemelijk.

Verzoekers betoog dat hij geen enkele connectie/en of sociaal netwerk meer heeft in Mogadishu betreft een blote bewering die haaks staat op zijn verklaringen waarin hij stelt dat hij nog een vrouw en een kind heeft in Mogadishu (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4). Verzoeker verliet voorts Somalië in september 2020, zodat niet kan worden aangenomen dat hij er sinds vijftien jaar niet meer geweest is. Hij was blijkens zijn verklaringen tijdens de procedure bovendien reeds zeventwintig jaar oud toen hij Somalië verliet (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 6 en 14) en dus geen kind meer, zoals hij beweert in het verzoekschrift. Nog daargelaten dat dit verweer niet verder wordt toegelicht, toont verzoeker op basis van het profiel dat wordt voorgehouden in het verzoekschrift doch geenszins aannemelijk wordt gemaakt, niet aan dat hij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

In casu dient vastgesteld dat verzoeker verklaart afkomstig te zijn van Mogadishu, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

De Raad merkt op dat de commissaris-generaal het EUAA-rapport *“Country Guidance Somalia”* van juni 2022, UNHCR's *“International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia”* van september 2022 en de COI Focus *“Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu”* van 9 september 2022 heeft ter kennis gebracht in een aanvullende nota waarin de vaststellingen in de bestreden beslissing worden bevestigd.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van Al-Shabaab die direct en indirect de confrontatie aangaat met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Het geweld neemt de vorm aan van schietpartijen tussen verschillende groeperingen en gerichte moord- en terreuraanslagen. Naast Al-Shabaab zijn ook ISS, de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu.

Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd. Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent twee piekmomenten, namelijk in februari 2022 en april 2022. De maanden voorafgaand aan respectievelijk de parlementaire (april 2022) en presidentiële verkiezingen (15 mei 2022).

De COI Focus van Cedoca vermeldt dat de veiligheidsomstandigheden in Mogadishu voortdurend worden opgevolgd. Als er zich fundamentele wijzigingen of ontwikkelingen voordoen die de situatie ter plaatse aanzienlijk veranderen, dan werkt Cedoca deze COI Focus zo snel mogelijk bij. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Hij voert geen andere redenen aan waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP